

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 285

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησις συνδρομής προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὰί νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰουλίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἰπῆρξε καιρὸς, καὶ τὸν ἐνθυμοῦνται ὅλοι διότι εἶνε πρόσφατος, καθ' ὃν ἡ πρωθυπουργία τοῦ μακαρίτου Κουμουνοδούρου ἀπεκλήθη τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου. Ἡ πρωθυπουργία τοῦ κ. Τρικούπη ἣτις δὲν ἔχει μὲ ὅλα τὰ ἄρθρα τῆς Ὁρας τὴν σημασίαν ἐκείνης, θ' ἀποκτήσῃ μόνον τὴν ἡμίσειαν ἐπωνυμίαν καὶ θὰ λέγεται: ἡ πρωθυπουργία τοῦ πυρός. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Λομβάρδος ὡς ἰατρὸς βλέπων τὴν φοβερὰν ἀναμίαν εἰς ἣν περιήλθε τὸ ἔθνος ἕνεκα τῆς ἔμμερονος διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν οικονομικῶν του διατάξῃ εἰς τοὺς πολίτας τὴν καταναγκαστικὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου.

***

Τὸ πῦρ νέμεται ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς νὰ εἶχε διαχυθῆ ἐπ' αὐτῆς λύμη φοβερὰ καὶ νὰ εἶχεν ἀνάγκην καθαρισμοῦ καὶ ἐξαγνισμοῦ διὰ τοῦ πυρός. Ἐκάησαν τὰ δάση πρὸς μεγίστην ἀπελπισίαν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Αἰῶνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδημοσίευσεν τὰ χαριέστατα ἐκεῖνα ἄρθρα ὁ κ. Χλωρός, ἐκάησαν ἐπὶ τέλους καὶ τὰ Ἀνάκτορα διὰ τὴν ἀναφανῆ καὶ πυροσβέστης ὁ κ. Τρικούπης.

***

Ἡ ἰδέα τῆς δυναμίτιδος ὅμως δὲν ἐγνώσθη εἰς τίνα ἀνήκεν. Καθ' ὅσον γινώσκωμεν τὴν πρότασιν αὐτὴν δὲν ἔκαμεν οὔτε ὁ κ. Ρόκος Χαϊδᾶς οὔτε τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἀλλ' ἀξιωματικοὶ τινες μὴ προβιβασθέντες κατὰ τοὺς τελευταίους προβιβασμούς.

***

Ἐπὶ τέλους ἐγυμνάσθη καὶ εἰς τὴν ἀντλίαν ὁ πανδαήμων ἐξοχώτατος. Καθόλου παράδοξον ὁ λόγος τῶν πυροσβεστῶν νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ διὰ τὴν ἰκανότητά του ἐπίτιμον δεκανέα ὡς ἐπραξαν οἱ Ζουάβοι πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Παλέστρου. Ἀλλ' ἴσως εἰς τοῦτο ὑπεκρύπτετο καὶ πολιτικὴ ὁ-

πισθοβουλία καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἤθελε νὰ ἴδῃ ἐμπράκτως κατὰ πόσον δύνανται νὰ καταβάλλωνται καὶ αἱ αἰρνίδιοι στασιαστικαὶ διαδηλώσεις τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἀντλίας. Μὴ λησμονήσωμεν ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν φαλαγγικῶν ταραχῶν τὸ μόνον συντελεστικὸν πρὸς κατεύνασιν μέσον. Ἡ ἐπίνοια ἀνήκει εἰς τὸν μακαρίτην Δεληγεώργην ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν διακρίνεται ἐπὶ πρωτοτυπία.

***

Πάλιν σφοδρὰ διεξήχθη περὶ τοῦ εἰς τίνα ἀνήκεν ἡ φαινή ἰδέα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν θυμάτων διὰ χύματος διὰ νὰ προληφθῇ ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως τοῦ πυρός εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα. Τὴν τιμὴν τῆς ἰδέας αὐτῆς, ἣτις θὰ ἐπήρχετο πρώτη εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ τυχόντος τσοῦση, διεφιλονείκησαν δύο κυρίως, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Λαμπρῆς. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἐκ φιλικῶν καθήκοντος ἐδέχθη νὰ ἐνδώσῃ ὁ κ. Λαμπρῆς καὶ ἡ τιμὴ τῆς ταφῆς τῶν ἀνακτόρων ἀπέμεινεν εἰς τὸν μέγαν νεκροθάπτην πρωθυπουργόν.

***

Ὁ στρατὸς ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του ἄριστα. Ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς πυρκαϊᾶς θὰ μείνῃ ἐπίσημος ὄχι κυρίως διὰ τοῦτο ἀλλὰ διότι ἤστραψαν καὶ καθημάχθησαν μερικὰ ξίφη ἀξιωματικῶν τὰ ὁποῖα ἔμειναν παρθένα καθ' ὅλην τὴν μέχρι τούτου περίοδον τῶν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς πολέμων.

***

Ἐγένετο τόσος πάταγος διὰ τοὺς ἀριστεύσαντας κατὰ τὴν πυρκαϊάν καὶ ἐδημοσιεύθησαν μετ' ἐπαίνων τὰ ὀνόματα ἀναριθμήτων παθόντων. Καὶ ὅμως εἰς ἀληθῶς καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον πικρῶν, εἰς ἀφανῆς μάρτυς ἀθῶως ἀπολέσας τὴν ζωὴν πρῶτος ἐξ αἰτίας τῆς πυρκαϊᾶς, ἐλησμονήθη ἀδίκως. Ἐννοοῦμεν τὸν ἵππον ἐκεῖνον τοῦ γυρολόγου ὅστις ἐρονεύθη ὑπὸ σφαίρας τῶν πυροβολησάντων σκοπῶν οἵτινες ἀνήγγειλαν τὸν κίνδυνον. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν μεριμνήσῃ, εἰς καὶ αὐτὸς ὁ κ. Συγγρὸς δὲν συγκινηθῆ ἔκ τοῦ δυστυχήματος, πρέπει οἱ ἀγαπῶντες τὴν δικαιοσύνην πολῖται νὰ διενεργήσωσιν ἔρανον πρὸς περίθαλψιν τῆς ὀφρακῆς οἰκογενείας τοῦ θύματος.

Ἡτις ὀφρακὴ οἰκογένεια ἐνδέχεται κάλλιστα νὰ εἶνε ὁ ζυμωθεὶς ἀτυχῆς γυρολόγος.

***

Ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν νὰ παρέλθῃ ἀπαράτρητος ἡ σύμπτωσις

ὅτι ὁ τεχνίτης ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ τῆς στέγης τῶν Ἀνακτόρων καὶ γενόμενος διὰ τῆς ἀμελείας του, ὡς λέγεται, πρόξενος τῆς πυρκαϊῆς ἦτο Γορτύσιος. . . Νὰ ἰδῆτε διὰ τὴν ὄρα δὲν ἔ' ἀφήση νὰ ὑπάγῃ χαμένη ἡ καλὴ αὐτὴ εὐκαιρία!

***

Εἰς τὰ σημεῖα τῶν κειρῶν πρέπει νὰ καταλεθῇ καὶ ἡ ἐκστρατεία τῶν ἐξ ἀξιωματικῶν κατὰ τοῦ συντάκτου τῶν Καίρων, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα περὶ τῶν προβιβασιμῶν. Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ἡ ἔξαισις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα νὰ μὴ γίνωσι ζῆμια τῶν Καίρων.

***

Ἐν τοσοῦτῳ ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἐνεκὰ τῆς ἐκτόκτου ἐποχῆς τὸ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομεῖον ἐξεχέλισε καὶ ἐδέξασε νὰ γίνῃ μεταφορὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Κερκύρα. Ἀς μὴ μεμφθῇ δὲ κανεὶς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ἀπρονοησίᾳ ἀκριβῶς προχθῆς ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου Πανελληνίου φρενοκομείου τοῦ Δρομοκαίτου καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφήν αὐτοῦ ἐτέθη καὶ τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὡς ἀνεγειρομένου τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του.

Ποῖα δόξα καὶ ποῖα σημασία!

ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Τὸ ἐπεισόδιον τῆς πυρκαϊῆς τῶν ἀνακτόρων ἐχρησίμευσεν ὅπως ἀποκαλύψῃ μίαν ἐπιφορὰν ὅλην ἡμῶν τὴν χρυσοῦσαντον μιθολογημένην καὶ βιβλιογραφημένην ἀθλιότητα. Σύγχυσις καὶ ἀμάθεια τῶν στοιχειωδῶστών, ἰδοὺ ἐν συνόψει ἡ εἰκὼν τοῦ δράματος, ὅπερ ἔσχε καὶ τὴν τραγικωτάτην σκηνὴν του ἐν τῇ ἀκατονομάστῳ ἐπιθίσει τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Σέχου κατὰ στρατιωτικῶν κεκοπικτότων καὶ ἐκθέντων ἐπὶ ὄρας ἐκτου εἰς πλείστους κινδύνους. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν γράφομεν, τὸ θῦμα τῆς ἐπιθέσεως τῆς, ὁ ἐπιλοχίας Κακιδῆς, κείται ἤδη μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐν ὑπάρξει δικαιοσύνη καὶ φιλαυτία περ' ἡμῶν ὁ κ. Σέχος θέλει πληρώσει ἀκριβῶς τὴν μέχρι τοῦδε μὴ δικαιολογηθεῖσαν ἐπικρῶς συμπεριφορὰν του. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ θεωρήσωμεν πιθανὴν τὴν ὑπαρξιν τῆς δικαιοσύνης εἰς χώραν ἐν ἣ ὁ στρατιωτικὸς θεωροῦνται ὄντα κατωτέρας φύσεως.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων, ἣν φαίνεται οὐ μόνον ἀδυνατεῖ νὰ διορθώσῃ ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν σκανδαλωδῶν μεροληπιῶν του ἐπιτείνει ὁ κ. πρωθυπουργός, μετὰ θυμηδίας θὰ ἀκούσῃ βεβαίως τὸ καινὸν ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ἀσμοδαίου πρόκειται ἤδη νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἀνοργάνωτης δῆθεν τοῦ στρατοῦ μας. Τὸν στρατηγὸν τοῦτον ἀνεκάλυψε, λέγουσιν, ὁ ἐν Πικρίαις ἡμέτερος πρεσβευτής. Ἡ βουλή, ἐνθυμεισθε, εἶχε ψηφίσει πῶσον γενναῖον ἐτήσιον, ὅπως φέρῃ ἐνταῦθα ἡ κυβέρνησις ξένον ὀργανωτὴν τοῦ στρατοῦ μετὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐπιτελείου του, οὐδ' ἀνευ πάσα ἐργασία ἀποβαίνει ἀδύνατος. Προεξοφλῶν τὴν δοκιμὴν ταύτην ὁ κ. ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν θὰ φέρῃ ἐνταῦθα στρατηγόν, ὅστις, ἐάν εἴη ἀνὴρ εὐφυῆς, θὰ χρησιμεύσῃ μόνον ὅπως εὐτραπέως περιγράψῃ ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐν γλαφυρῶς ἀπομνημονεύματι οἷον ὅποιον οἱ λεβαντίνοι ἐποίησαν μέχρι τοῦδε περιέργων κρυφῶν μετασχημα-

τίαντες δι' ἐαυτοὺς τοὺς νόμους, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄς παρηγοροῦνται οἱ στρατιῶταί μας, ὅτι πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων τῶν θὰ λούωνται εἰς τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὄρας πρὶν ἢ τὸ ὕδωρ αὐτῶν ἐκκενοῦται. Τοιαῦτα ζῆμος λουτρά ἠθέλωμεν θεωρήσει ἀκατάλληλα ἐπὶ καὶ διὰ περιποιημένους σκύλους, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἦσαν ταῦτα ἀνθρώπινα μόνον ἐάν ἐγίνοντο, οὐχὶ δύο ὄρας πρὸ τῆς ἐκκενώσεως, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνανέωσιν.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἀποῦ πλέον αἱ πυρκαϊαὶ ἐγίναν ἡ συνηθετέρα καὶ μᾶλλον ἀπαραίτητος εἰδήσις πρέπει νὰ καθιερωθῇ δι' αὐτὰς καὶ ἰδιαίτερος τίτλος εἰς τὰς ἐφημερίδας: Μία πυρκαϊὰ καθ' ἑκάστην.

Ἡ σοβαρωτέρα ὁμολογουμένης ὄλων ἦτο ἡ τῶν Ἀνακτόρων. Ὅχι ὅμως τόσῳ διὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ τόπου ἢ τὰς διαστάσεις αὐτῆς, ὅση διὰ τὰς περιέργους συμπιώσεις, ὅψ' ἄς συνέβῃ. Παραδίδομεν εἰς τὴν Νέα ν' Ἐρημερίδα πρὸς ἐξήγησιν τὰ ἐπόμενα σημεῖα τῶν κειρῶν: Ἡ ἡμέρα τῆς πυρκαϊῆς ἦτο Τρίτη, τρίτην ἤδη φορὰν πυρπολεῖται τὸ παλάτι τὸ πῦρ λέγεται ὅτι ἤρχισεν ἀπὸ τριῶν μερῶν, παρηκολουθήθη δὲ ὑπὸ ἄλλων δύο πυρκαϊῶν ἐν τῇ πόλει, τὸ ὅλον τρεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Εἰς ἐπίμετρον τρεῖς διαμφοισθητοὺς τὸ γέρας τῆς διακώσεως αὐτοῦ. Πιστεύεται ὅμως ὅτι ὁ τρίτος θὰ ὑποχωρήσῃ, ἀρίων ἐλευθέρων τὸ στάδιον τῆς πάλης εἰς τοὺς κ. κ. Τρικοῦπην καὶ Λαμπίην, ἀνεγνωρισμένους πρὸ πολλοῦ ὡς δυναμένους νὰ συμβιβάζον πρὸς τὸ ἰρχικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα παντοίας ἄλλας ιδιότητας καὶ εἰδήμονας πάσης ἐγκυκλοπαίδεικῆς γνώσεως.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ πρωθυπουργός ἀπέδειξεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκτακτὰ προτερήματα πυροσβέστου. Ἄν ἀπέφαινε νὰ φορέσῃ καὶ τὴν στολὴν θὰ τὸν ἐρωτεύοντο ὄλαις ἢ κουζίνας.

Ἐκτείνεται δὲ ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ κ. Λαμπίην, εἰς αὐτὸν θὰ ἀπομείνῃ καὶ ἡ δόξα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χρώματος. Ὁ δημοφιλὴς ράπτῃς ἀντεκδικούμενος δύναται τὸρα νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν ιδεάν τῆς δυναμίτιδος.

Οἱ Ρωμαῖοι στρατηγοὶ ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ τόπου τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν συναπέφερον καὶ ἐν ἐπιθετοῖς ἀναμνησκόντων περὶ ἢ πῶς διέπρεψαν. Ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός μετὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνακτόρων δικαιούται νὰ ὀνομασθῇ Τρικοῦπης ὁ Χωματιανός.

Ἀσυγκρίτως ἀνώτερα τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊῆς δυστυχημάτων ὑπῆρξαν τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα. Διότι τοῦλάχιστον ἐγένεν ἀφορμὴ νὰ καταδειχθῇ ὅτι μετὰ πενήκοντα ἐτῶν ἐλευθέρων βίον δὲν κατωρθώσαμεν νὰ προμηθευθῶμεν εὐτε μίαν ἀντλίαν, τὰ δὲ μέσα τῆς ὑπερ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας μερίμνης εἶναι εἰς προϊστορικὴν ἀκόμη κατάστασιν. Ἀπεναντίας τὸ ἐκλογικὸν σύ-

ΑΝΩ-ΚΑΤΩ

Πύσαις πλῆγαῖς τοῦ Φαραῶ 'στὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων! εἰδὼ φολεῖν καθυμῶν φρικτὴ ἐπιδημία, καὶ πάντα διατρέχομεν τὸν μέγα τὸν κινδύνον νὰ μὴ εὐρίσκουμεν λεπτὸ 'στοῦ κράτους τὰ Ταμίνα. Καὶ ἂν ἀπέθῃ ὡς εἰδὼ δὲν ἦθε ἡ χολέρα, ἀλλ' ὅμως ἄς ἐλπίζομεν πῶς θάλλῃ μὲν ἡμέρα.

Πύσαις πλῆγαῖς τοῦ Φαραῶ 'στὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων! δὲν ζῶμεν, ὅπως ἄλλοτε, εἰς τὰς κλειρὰς Ἀθῆνας, ἀλλ' εἰς κοιλάδα ὄνυμων, καταστροφῶν καὶ θρήνων, καὶ κυπαρίσσους δρέπομεν, ἀλλ' ὄχι καὶ μυροίρας. Ὅχι, δὲν ζῶμεν, κύριοι, 'στῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν, ἀλλὰ εἰς μαύρην ἔρημον μὲ ψώραν καὶ παράλην.

Δὲν βασιλεύει, Ἑλληνας, Γεώργιος ὁ πρῶτος, οὐτ' ὁ Τρικοῦπης σήμερα τὸ ἔθνος κυβερνᾷ, καὶ ἂν ἀντηρῇ 'στῆς Τράχωνος πυρῶν ἀσφαίρων κρότος, ἰδέα Κυβερνήσεως 'στὸ τοῦ σῶσ, μὴν περῶ. Ἐδῶ δεσπόζει σήμερα κακὸς ὀλέθρον δαιμόν καὶ κυβερνᾷ τοὺς Ἑλληνας τὸ πνεῦμα τῶν ἀνέμων.

Ἄς πρὸς τὴν ἄνοιον στρέψετε θὰ 'δῆτε τὴν χολέρα, ἂν ἐπειτα γυρίσετε ἄλλοτ' κα' ὁ ἔμας, θὰ 'δῆτε τὴν ἐρήμωσιν, καὶ ἐπάνω 'στὸν αἰθέρα τὰ πτερωτὰ Τελώνια περῶν τῆς Χαλιμάς. Μονγκρίζει καὶ ἡ Ἀνατολή, μονγκρίζει καὶ ἡ Δύσις, καὶ εἶτε μόνος τῶν ἐχθρῶν ἡ βοιωμένη φύσις.

Ὡ! πῶς ἐφθάσαμε ὁ αὐτὸ νὰ ζήσομεν τὰ χροῖα! κνττάξτε τριγύρω σας ἀρθρώπους σὰν θηρία, ἀκούσετε καὶ βροντερὰ Τραπέλιτων καρδία, καὶ εἰπατέ μου ἂν καμμιὰ ὑπάρξῃ σωτηρία. Ἰδέτε καὶ 'στ' Ἀνάκτορα καπρὸ καὶ λαύρα τῶση, καὶ εἰπατέ μου ἂν 'μπορῇ κανένας νὰ μᾶς σώσῃ.

Φωτὰ καὶ εἰς τ' Ἀνάκτορα, φωτὰ 'στὴν κάθε στράτα, ἀπὸ παρτοῦ μᾶς ἔξωσαν μῦθοι καπρὸ τοῦ Ἄθῃ, καὶ δίχως νάσαι ἐθνικὴ ἐπίσημη παράτα, φωτογυφίαις ἔχομεν μεγάλας κάθε βράδι. Ἐκεῖ ποῦ στέκεται κανεὶς, χῶρίς νὰ καταλάβῃ, εἰς τὰ καλὰ καθύμνενα μοιάχος του ἀνάβει.

Καπρίζει ἡ πρωτεύουσα σὰν βαποροῦ γουγάρου, καὶ ὅπως ἐπλημμύρησαν τὰ γῶτα τὴν τῶρα, γοβάται ὁ καθένας μας ἰ' ἀνάβῃ καὶ τσιγάρο, μήπως μὲν σπῖθα ἔξαγρα τὸν κάψῃ καμμιὰν ὄρα Ἀσφάλεια δὲν δίδεται καθόλου τῆς ζωῆς μας, καὶ εἶναι μόνον ἡ φωτιὰ ἡ διασκέδασις μας.

Ὡ πυρκαγιαῖς, ὦ θάνατοι, ὦ πυροβόλων κτύποι! ἀλλ' ὅμως μὲς 'στὴν συμφορὰ καὶ τὴν φωτιὰ τὴν τῶση κανένα ἄλλο λαγνικὸ, τομίζω, δὲν μᾶς λείπει, παρὰ καὶ ὁ Ἀρτίχριστος νάλλῃ νὰ μᾶς βουλῶσῃ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτος ἄγριος θὰ ἔλλῃ σὲ λιγάκι, γὰρ νὰ βουλῶσῃ ὄλους μας καὶ πρῶτα τὸν Μακράκη.

SOURIS

στημα καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ ἐφθασαν εἰς τὴν τελείαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ὡς λέγεται μερικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκαθ' ἑαυτοὺς εἰσπίζοντας νάκούσουν τίποτε ἄποστορὰ χεῖλη ὅταν τὸ μῖθωσιν νὰ εἰποῦν: Τ οὺ ς κ α ὤ μ ε ν ο υ ς!

Λέγεται ὅτι ὡς pendant τῆς περὶ δυναμίτιδος μεγάλης ἰδέας προῦπάθῃ ἡ κτεδαρίσις τῆς κιομέτης πτέρωτος ἡ πυροβόλων τῶν 15 λιτρῶν. Ἄν ἡ διάδοσις εἴη ἀληθῆς, ὑποθέτομεν ὅτι κανεὶς δὲν ἔ' διακηρύξῃ τὴν κυριότητα αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Λαμπίην.

Ἄσαν χαρακτηριστικὸν τῆς σοφίας τῶν μέτρων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶναι καὶ ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πυρκαϊῆς ἐγκατάλειψις ὅλης τῆς πόλεως ἀφυλάκτου διὰ τῆς συγκεντρώσεως πάσης στρατιωτικῆς δυνάμεως περὶ τὰ ἀνάκτορα.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Συγγρός ἦτο καθηνακτικῶς διὰ τὴν βραδύτητα τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊῆς. Εὐρίσκομεν πολὺ δικαιολογημένην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς, συνειδημένου ἀπὸ τὸ ὄσυσμον τῶν φῶτων κατὰ τοὺς χοροὺς του.

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν νέα καὶ νέα πυρκαϊὰ ἀναγγέλλονται ἀπὸ περάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς τὸ κακὸν φαίνεται ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ ἂν δὲν ληφθῶσιν ἐκτακτὰ μέτρα κατὰ παντός, διὰ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς φλόγας. Τοιαῦτα προτείνομεν ἡμεῖς τινὰ σήμερον, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ τεθῶσι τάχιστα εἰς ἐνέργειαν χεῖρ τῆς κοινῆς σωτηρίας:

- Νὰ παγορευθῇ αὐστηρῶς πᾶσα συγκοινωνία πρὸς τὸν Πειραιᾶ.
- Νὰ κλείσῃ αἱ παρατάξεις τῶν Πειραιῶν.
- Νὰ διακοπῇ ἡ ἐκδοσις τῶν φλογερῶν ἐφημερίδων.
- Νὰ τεθῇ ὑπὸ αὐστηρὰ ἐπιτήρησιν ὁ κ. Φλογαίτης.
- Ὅμοιως ὁ κ. Πύρλας.
- Νὰ δευθοῦν τὰ πολλὰ φῶτα τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.
- Νὰ καταβραχούσῃ οἱ κ.κ. Φωτῆλας καὶ Φωτομάρας.
- Νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ θεάτρου Φαλήρου ὁ κ. Φωτιάδης.
- Νὰ μὴ ἐργάζωνται πλέον οἱ φωτογράφοι.
- Νὰ μὴ γίνωνται πλέον κανενὸς εἶδους πειράματα.
- Νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ἔχοντας σπινθηρίζον πνεῦμα.
- Νὰ μὴ κάμνουν πλέον μετὰ τὰ ὄπλα τῶν πυρκαϊδῶν αἱ στρατιῶται.
- Νὰ κτεδαρισθοῦν ὄλοι οἱ πύργοι καὶ νὰ ἐξορισθῇ ὁ ὀμῶνυμος πρῶην ὑπαστυνόμος.
- Νὰ σκοτωθοῦν ὑπὸ τοῦ κυνοκτόνου ὄλα τὰ σκυλῆ τὰ φέροντα τὸ ὄνομα Φλόξ.
- Νὰ παύσῃ νὰ ἔχη τὴν λέξιν τῆς ὡς ψευδώνυμον ὁ διευθυντῆς τῆς Νέας Ἐφημερίδος, κλπ. κλπ.

Οἱ παλαιοὶ περιηγηταὶ ἐπανερχόμενοι ἐκ τῶν τόπων, εἰς οὓς ἐταξίδευσαν ἢ μᾶλλον δὲν ἐταξίδευσαν, διηγούοντο ὅτι εἶδον ἐκεῖ γρόπας καὶ ἵπποκονταύρους καὶ σφίγγας καὶ ἄλλα τοιαῦτα φεῦδῃ ἀγνωστα εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους. Οἱ νεώτεροι φιλέλληνες γερμανοὶ περιηγηταί, ὡς ὁ δημοσιεύων ἐσχάτως τὰς περὶ Ἑλλάδος ἐντυπώσεις του Στόυβ, ἐπανερχόμενοι ἐκ τοῦ τόπου ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα τῶν διηγούοντα ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα σφαιρὰ φιλολογικῆ ζωῆ, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου αἱ Ἀθῆναι γίνονται πνευματικὴ Καπὴ, διὰ οἱ νεανίαί μας εἶναι κομφοὶ καὶ αἱ κυρίαὶ ὤραιαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα παραμύθια.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

— Πηγαίνετε εις τὸ Φάληρον ;
— Πολύ συχνά. Καί σεις ;

— Ἄν εἶνε κύριος θὰ σὰς ἀπαντήσῃ τὸ ἴδιον, ἂν κατ' ἴσως δὲν ἔ-
τυχε ποτὲ οὕτε θὰ τὸν ἴδῃτε οὕτε νὰ σὰς ἴδῃ ἐκεῖ κάτω. Ἄν εἶνε
κυρία — καμνετε καλά νὰ μὴ τὴν ἐρωτήσετε, διότι ἂν καταβαίῃ
θὰ ὑποθέτῃ ὅτι ὄλος ὁ κόσμος δὲν ἔχει μάτια παρὰ δι' αὐτὴν ἂν
δὲν καταβαίῃ, κἀλιν θὰ εἶνε βεβαία ὅτι παρατηρεῖται ἡ ἔλληψις
τῆς ὥστε ἡ ἐρώτησις σας δὲν ἔχει τὸν τόπον τῆς. Καί ἂν εἶνε
κόρη — θὰ χαμηλώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς, θὰ ἀποπειραθῇ νὰ κοκκι-
νήσῃ καὶ θὰ σὰς ψιθυρίσῃ ὅτι ἡ μαμὰ ἔμαθεν ἀπὸ τὴν κυρίαν
M... ἢ ἀπὸ τὴν κυρίαν X... ὅτι τὸ Φάληρον δὲν εἶνε πλέον διὰ
demoiselles.

***

Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ δρασερὰ ἀκτὴ πλημμυρεῖ καθ' ἑσπέραν ἀπὸ
πλήθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μ' ὄλον τὸ ἀσμά των οἱ δύο
σιδηροδρομοὶ μας κατορθώνουν νὰ μεταγγίξουν ἐκεῖ ὅλην τὴν ἀ-
θηναϊκὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἐδῶ ἀποξηραίνει ὁ ἀνηλεὴς ἥλιος, καὶ
ἀπὸ τοῦ ρομαντικοῦ Δραγάτη μέχρι τῶν παρὰ τὴν Καστέλλαν
παραγγίων κινεῖται, φλυαρεῖ, εὐφρολογεῖ, τρώγει, καγγάζει, δρο-
αίεται, θερμαίνεται, ξεθεώνει, ἀπολαμβάνει ὄλος ἐκεῖνος ὁ πα-
ράδοχος καὶ παμμιγῆς συρφετὸς τῶν μούτρων, τῶν σωματίων, τῶν
ἐνδυμάτων, τῶν κλεξιδίων, τῶν καπέλων, τῶν ράβδων, τῆς καλ-
λονῆς, τῆς φρίκης, τῆς βλακειᾶς καὶ τῆς ποιήσεως, ὁ ὁποῖος τὸν
χειμῶνα στοιάζεται εἰς τὰ Πατήσια ἢ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συν-
τάγματος. Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τὸν ἐκτυφλῶνει, ἄλλοτε παίζον τὸ
κρυφτὸ καὶ ἄλλοτε ἀναλάμπον διὰ μιᾶς ζωηρῶν, οἱ ξενοδόχοι τὸν
δηλητηριάζουν, τὰ γκαρσόνια τὸν περιφρονοῦν, τὰ πείσματα καὶ
αἱ ἀντιζηλῖαι τῶν τοῦ θεάτρου εἶνε ἀνώτερα καὶ τῆς ὀρέξεώς του
καὶ τοῦ χρήματος, ὅπερ ἐξοδεύει, τὸ εἰσιτήριο τὸν ἀπειλεῖ διὰ
χρεωκοπίας. Ἄλλ' ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔρχεται καὶ νὰ ἔρχεται
πυκνὸς καὶ εἶνε εὐτυχῆς. Διότι ἐκεῖ τοῦλάχιστον εἶνε βέβαιος ὅτι
δὲν τὸν φθάνουν οὔτε ἡ σκόνη, οὔτε οἱ φόβοι γάτο τῶν ὁδῶν, οὔτε
οἱ ἐρωτικοὶ οὐρλισμοὶ τῶν ἐν τῷ Παράδεισῳ ἀνθρωπομόρφων
ζωντανῶν ἀτυχῶς συναδέλφων των, οἵτινες διασπεύρουν καθ' ὄλον
τὸ πεδῖον τῶν Στύλων ἀτμοσφαιρᾶν Ἰανουαρίου ἐν μέσῳ Ἰουλίῳ,
οὔτε οἱ ὤρυγοι τοῦ Πόσειδωνος καὶ οἱ λαρυγγισμοὶ τῶν ἀη-
δῶνων τοῦ νέου κέντρος τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.

***

Τὸ εἰσιτήριο ὁμως δὲν ἦτο τῶν αὐτῶν διαθέσεων. Μετὰ δυσ-
στροφίας ἔδλεπε τὴν συρροὴν τοῦ κόσμου καὶ τὰ τρία φράγκα τῆς
νέας διατιμῆσεώς του ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατ' αὐτοῦ. Τὸ πλη-
θος ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ ἐπ' ὀλίγον περιφοδὸν καὶ σπρίγγον τῆς
τσέπαις του ὡς ἐνώπιον λωποδύτου. Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας αἱ σχέσεις
μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων ἦσαν διακεκομμένα. Ὁ εἰς κατασκό-
πευε μὲ τρόπο τὸν ἄλλον προσπαθῶν νὰ τὸν ἐκδιᾶσῃ πρῶτον εἰς
ὑποχώρησιν. Καὶ τὰ θρανία ἔμενον γυμνά θεατῶν ὡς οἱ λόγοι
τοῦ κ. Καζάζη ἰδεῶν καὶ τριγῶν αἱ τρυφεραὶ παρειαὶ τοῦ κ. Σε-
μιτέλου. Πνεῦμα παγερὸν ἐσύριζε διὰ τῶν κενῶν αὐτῶν σανίδων
ὡς νὰ εἰρωνεύετο τὴν ἐργολαβίαν. Ἄλλὰ βαθμηδὸν ἡ ζωὴ, ἦν
διαχέει γύρω τῆς ἡ κυρία Ρέν, ἡ παιδρότης τοῦ κ. Ρέν, ἡ χάρις
τῆς δεσποινίδος Τιλκὲν καὶ πρὸ πάντων ἡ θερμότης τῶν παιζο-
μένων ἔργων ἀπεράσισαν τὴν νίκην ὑπὲρ τοῦ εἰσιτηρίου καὶ τὸ
πλήθος ἐσύρθη ὑποταταγμένον ὀπίσω του. Ἐξ ἑλῶν δὲ αὐτῶν ἀπε-
τέλεσε καὶ αὐτὴ ἰδιαίτερα ὄλως καὶ ἦμισα ψυχρὰ ἀτμοσφαιρᾶ,
ὡστε καὶ ἰδίως ἀναδιόβεται ἡ γυμνοτράχηλος « Πριγκίπισσα
τῶν Καναρίων », εἰς τὸ πείσμα τοῦ δρασερωτάτου μπάτη οἱ ἔμπερ-
χόμενοι εἰς τὸ θέατρον ἐξέρχονται κάθυνοι.

***

Διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπειλητικὴν ταύτην θερμότητα, ἦτις ἴσως

ἦτο καὶ ἡ κυρία αἰτία τῶν γενομένων ἀλλεπαλλήλων σκανδάλων,
ἡ δευθυναὶς ἀνεβίβασε τὸν Φιλῆμονα καὶ τὴν Βαυκίδα.
Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπερέβη ὁμολογουμένως πᾶσαν προσδοκίαν, διότι
οἱ τολμησάντες νὰ παραστῶσιν εἰς αὐτὸ ἐβγήκαν... κρυολογημέ-
νοι. Δὲν ἦτο δὲ δυνατόν νὰ συμβῇ ἄλλως ἀφοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι
τέλους σχεδὸν αὐτοῦ ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς διαρκῆ καὶ ραγδαίαν
βροχὴν, καταπλημμυρούσαν τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἔργου.

***

Αὐτὴ δὲ ἦτο καὶ ἡ μόνη ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως. Τόσον
καλὰ ἐξετελεῖτο ἡ βροχὴ, ὡστε δύο γαλακτοὶ ὀφθαλμοὶ παρετήρουν
τὸν ὡς αὐτοῦς διαυγῆ οὐρανὸν διὰ νὰ ἰδοῦν ἂν ὑπῆρχον σύννεφα.

***

Κατὰ τὰ ἄλλα, ἡ μουσικὴ εἶνε ὠραία ἀλλὰ δυσχώνευτος διὰ
τοὺς ἐξημελιωμένους στομάχους τῶν φαληριστῶν, ὁ διάλογος ἀπε-
τελεῖται ὄλως ἀπὸ τρυφερότητας τῶν δύο γηραιῶν συζύγων « cher
Philémon » καὶ « chère Baucis », οἱ δύο θεοὶ συζητοῦν μακρολο-
γοῦντες ὡς δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ὁ Κατοσίμαλης ἀπηλιτισμένος
μας σερβίρει προσεχῶς τὸν « Μικρὸν Φάουστ ».

***

Χαρακτηριστικώτατον ἦτο ὅτι ὁ « Φιλῆμων » ἐτράβηξε καὶ πολ-
λὰ δεσποινίδας. Φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα ταῖς ἐνέπνευσεν ἐμπιστο-
σύνην.

***

Καὶ ἰδοὺ τὸ αἰώνιον φλογερὸν ζήτημα τῆς ἀνηθιότητος
τῶν θεαμάτων. Ὁμολογουμένως δὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Φαλήρου δὲν θὰ
ἦτο κατάλληλος ὡς παρθενωγωγεῖον. Ἄλλὰ πολλὰ σκανδαλωδε-
στέρᾳ εἶνε ἡ κατακραυγὴ κατὰ τὸν θόρυβος οἱ δὲν πρέπει νὰ ὀδη-
γῶνται εἰς αὐτὸ νέαι κόρη. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἐξερχόμενος φαῖδρος ἐκ τῆς
Princesse des Canaries ἠρωτήσασα ὡς παιδίον ἀνοῦσας ὠραίαν εἰ-
κοσαετίδα παρθενὸν νὰ δικαιολογητῆι ὅτι δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸ θέα-
τρον διότι τῆς εἶπαν ὅτι εἶνε σκανδαλωδῆς.

***

Προχθὲς τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων ἀναγγέλ-
λον τὴν παραστάσιν τῆς πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον ὑρισταμένης
τῆ πάνδεινα Γαλατείας τοῦ Βασιλειάδου ἔγραφε μὲ μεγάλους
χαρακτήρας Ἡ Γαλατεία καὶ ὑποκείμε με χαρακτήρας μι-
κροτέρους Τὸ γεροντοκόριτρο.

***

Ἦρξαντο καὶ αἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου εἰς
τὸ θέατρον τοῦ Ἀπόλλωνος. Συνήθως ἐγκινεῖται τὰς παραστά-
σεις τοῦ κ. Ἀλεξιάδου μὲ δράματα ἔχοντα ὑποθέσεις εἰλημμέ-
μενας ἐκ τῶν πτωχοκομείων, νοσοκομείων καὶ φιλανθρωπικῶν ἐν-
γένει καταστημάτων. Οὕτω καὶ ἐφέτος τὸν Ρακοσυλλέκτην
ἀντικατέστησε Γουλιέλμος ὁ ἀχθοφόρος, ὡς μονθάνο-
μεν δὲ πλούσιον δραματολόγον παρασκευάζεται. Ἐξ αὐτοῦ στα-
χυολογοῦμεν τοὺς τίτλους τῶν ἐξῆς δραμάτων: Σίμων ὁ Λε-
πρός, Ροδόλφος ὁ πανδουκλισμῆνος, Ἐρνέστος ὁ
χολερεῶν, Ἀδόλφος ὁ μανιάτης, Ἀλφρέδος ὁ σα-
κάτης, Ἀρμάνδος ὁ μουφλούζης, Λεοπόλδος ὁ ψω-
ριάρης, Ροδερίγος ὁ κουρελιάρης, Βεατρίκη ἡ
τσιμπλικισμένη, Ἰουλία ἡ ραχιτικὴ, Ἐλεονώρα
ἡ ὑδρωπικὴ κλπ. κλπ. Προσεχῶς θὰ δώσωμεν καὶ συνέχαιαν.

***

Ἐισήλθε τις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀ-
λυμπίων ὅπου παριστάνετο ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ δεῖνα « πολύκροτο »,
παριστῶν δρᾶμα κατὰ ἀμίμητον μεταφράσιν τοῦ δεῖνα εἰς τὸς
πραγεῖς καὶ τὸς εἰκόνας. Ἀφοῦ ὁ θεατῆς ἤκουσε μίαν πρᾶ-

ξιν καὶ εἶδε τοὺς ἠθοποιούς μας μὲ ἀκαμψίαν ἀνδρείκελων ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐξήλθε λέγων,

— Τὸ πρόγραμμα εἶνε ἀτελές ἔπρεπε νὰ λέγῃ εἰς τὸς εἰ-
κόνας καὶ τὸς ἀγάλατα.

SPECTATOR

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ»

(Προσωπὴν δευθυναὶς Ηλιαουκά).

Τις ἀπὸ πολλοῦ ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας κω-
ροῦμενα σπέρματα τῆς κατὰ τῶν πλουσίων καὶ ἐριτίμων ἐν τῷ
τόπῳ συστηματικῆς ἐπιδρομῆς δὲν δύνανται ἐπὶ πλέον νὰ συνί-
σχωσι: τὴν κακόβουλον αὐτῶν ἐξέγερσιν. Διὰ παντὸς μέσου ἐπιζη-
τεῖται ὁ ἐξευτελισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ διαπύμπουσις, ὅστις δύναται
μὲν ν' ἀποβῇ καὶ εἰς καλὸν, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ὑποβάλλοντες αὐ-
τῶν, ἀλλὰ τίς ἐγγυᾶται ἡμῖν ὅτι δὲν θ' ἀποβῇ καὶ εἰς κακόν; Ἐν-
αγκαλισάμενοι οὖν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κατηγορηθέντων τραπεζι-
τῶν σκοπὸν προθέμεθα ν' ἀντιταξώμεθα φραγμὸν εἰς τὸ ἐπισπῆ-
κτον ρεῦμα τῆς κατὰ τῶν πέντων σκτύρας, πρὸς ἣν ὡς μὴ ὄφει-
λεν εὐεπίφορον ἄγαν δεῖκνυται τὸ σύγχρονον ἑλληνικὸν πνεῦμα.
Ἄλλ' ἂν δὲν ἦθνηθημεν τοῦτο, πάντως ἐτηρησάμεθα τὴν δέουσαν
ὑπεροχὴν, καὶ ἂν δὲν ἐτηρησάμεθα τὴν ὑπεροχὴν ταύτην, οὐχ
ἦγον τοῦτο ἀρχῆθεν ἐπεβαλόμεθα. Ἐἴν ὁ Αἰὼν ἐσφηλεν εἰς
τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ, δὲν ἐσφηλε μὴ ἐπιδειξάμενος τὴν καθή-
κουσαν σοφρίτητα πρὸς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, ἀλλ' ἐξ
ὑλαθείας, πρὸς τὰ δικαίκα καὶ τὰ νόμιμα, ὡς ἔθος αὐτοῦ.

Ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς τῶν ὑψηλῶν πέλων παρῆλθεν ἀπὸ
πολλοῦ. Ὁ δ' ἐπιχειρῶν νὰ ἐπαναγγεῖται αὐτὸν δοκεῖ ἡμῖν πα-
ρεμπερῆς τῷ οἰομένῳ ταύτην τὴν τιμὴν τοῦ μολύβου τῆ τοῦ ἀρ-
γύρου.

Ὁ κατὰ τὴν Μεσόγειον ἀγγλικὸς ναυτικὸς ἀπόστολος οὐδέμιν
σχέσιν ἔχει πρὸς τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, ὡς ἔγραψε πρῶτὴν τῆς
ἡμερῆς. Ἄπορον δὲ φαίνεται ἡμῖν πῶς τοικῶτα συγχύσεις δύ-
νυνται νὰ διακλιθῶσιν ἀνδρας οἱ; ἄλλως τε ἔνεστι σπουδαίτης
οὐχ ἡ τυχοῦσα. Γεύματος χάριν παρατιθέμεθα τὴν περικοπὴν τῆς
ἐν λόγῳ ἡμερηίδος.

Φέτος ἰδίως κατάφωρον ἐγένετο ὁ κέρυσιν ἔλεγεν ὁ Αἰὼν ὅτι
ἐν ἄπαι τοῖς ἀνακουμένους ζητήμασι καταγινωσκόμεθα ἀδελφεὶς τε-
λέως καὶ συνοδὸν αἱ ἔχοντες τὴν βραδυτητα, μονοούκ δὲ μωρίαν
ὀφλισκίοντες. Ἦδη δὲ οἱ χθὲς καὶ πρῶτην σιγῶντες, ὅτι ἡμεῖς ἐ-
γρηγορεῖμεν ἐκεῖνα, ἀνεπερήναντο αὐτίκα Δημοσθένεις ἐν τῇ Πυ-
κνῇ τῆς δημοσιογραφίας. Ταῦτα λέγοντες δὲν γινόμεθα μεταφρά-
σται ἄλλοτριῶν γυναικῶν. Πᾶν μέτρον ἄριστον, ἔλεγεν ὁ
ἀρχαῖος κωμικὸς Θεόγνης. Τῷ σοφῷ τούτῳ λογιῶ ἐπόμενοι καὶ
προσεχόντες τὸν νοῦν ὅπως μὴ φωραθῶμεν καταχρησται τῇ πα-
ρεχομένῃ ἡμῖν ἐλευθερίᾳ δυνάμεθα ν' ἀρικόμεθα εἰς τὸ τέρμα
τῆς συζητήσεως. Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τούτου κατεδείχθη ἡ-
λεου φαεινότερον καὶ ἂν δὲν κατεδείχθη ὑπενοήθη καὶ ἂν δὲν ὑπε-
νοήθη πάντως ὑπῆρξεν, ὡστε περιττὸν καθίσταται τὸ προστιθέναί
ἡμᾶς τι πλέον.

Ἡ πυρκαϊὰ τῶν ἀνακτόρων δὲν εἶνε βεβαίως δυνατόν νὰ προήλ-
θεν ἐξ ὄλως τυχαίας ἀφορμῆς: πάντως ἡ ἀνάληψις τοῦ ψευδοκρ-
γύρου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνάληψις τοῦ ὀρόρου δὲν ἐγένετο τῇ
αὐτῇ προίᾳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὑστεραίας δειλῆς ὀφίας. Αἱ τελευταῖαι
πλημμυραὶ τοῦ Δανουβίου τὰ μέγιστα συμβάλλουσιν εἰς στήριξιν
τοῦ ἡμετέρου ἰσχυρισμοῦ. Ὅτι δὲ ἡ εἰσαγγελία ἐν τῇ περιστάσει
ταύτῃ ἐχρήσατο πρωτοφανῆ καὶ καταχρηστικὸν σπουδῆν ὡςπερὶ
περὶ τῶν ἐσχάτων προῦκειτο, εἶνε πανθομολογούμενον, ἰκανῶς
μὲν δυσσπόδεικτον, ἀλλὰ καὶ οὕτω μὴ ἀρισθθησίμω. Ἐπὶ-
παικῆς δὲ τυγχάνει ὅπως μὴ παίζωμεν ἐν οὐ παικτοῖς.

Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς

KPAK

ONEIPON

Καπνίζανε τῶν Ἀθηνῶν τριγύρω τὰ φουγάρα
καὶ χίλιαις γλώσσαις πύρινας ἔστα ὕψη ἐπατούσαν,
ἔστην πόλι ἐβασίλευε τῆς πυρκαϊᾶς τρομάρα
καὶ σκαπανεῖς εὐλύγιστοι μὲς ἔστη φωταῖς πηδοῦσαν.
Τὸ πῦρ δρομαίως προχωρεῖ καὶ μέχρι τῆς θαλάσσης
καὶ ἂν τὴν ὄρε νὰ καίεται καθόλου μὴν τὰ χάσης.

Ἐμπρός! τί τρέχει σήμερον; τὸ ἔθνος κινδυνεύει,
ὡς χίμαιραι παρέρχονται τὰ σχέδια κ' οἱ πόθοι,
καὶ μάτην ἡ κυβέρνησις βοήθειαν γυρεύει·
ἡ Ἐθνικὴ μας Τράπεζα εἰς φλόγας παραδόθη.
Τρέχουν ἐκεῖ οἱ σύμβουλοι καὶ ἔλ' οἱ τραπεζίται,
οἱ μέτοχοι, οἱ ὑπάλληλοι κ' οἱ ἐμπορομασίται.

Ἡ Τράπεζα; καὶ πῶς; καὶ πού; κανεὶς δὲν τὸ γνωρίζει
κ' οὔτε κανεὶς ἀληθινὰς πληροφορίας δίδει,
ὁ μὲν χυδαῖον φαναρίζῃ ὡς αἴτιον νομίζει,
ὁ δὲ θαρρεῖ πῶς πρὸ πολλοῦ τὸ πῦρ ὑπῆρχεν ἦδη.
Ἐν τούτοις εἰς τὰς φοβερὰς ἐκείνας συζητήσεις
αὐξάνουν τῆς πυρκαϊᾶς αἱ τόσαι διαχύσεις.

Καὶ εἶνε τί θεσπέσιον τὸ θέαμα ἐκεῖνο...
φλόγαις πηδοῦν ἀχόρταγαις ἀπὸ τῶν παραθύρων,
πεντόφραγκα καίόμενα ἔστα ὕψη διακρίνω,
αὐτὰ τὰ ἐλατήρια τῶσων χρυσῶν ὀνείρων.
Λυθῶν τὰ φράγκα, ὁ γαλλὸς, ἡ σφάντζικαι, ἡ λίραις,
τὰ τάλληρα τοῦ Ὄθωνος καὶ ὀλαις ἢ μπακιραῖς.

Καὶ πῶταμὸς ἀνάμικτος χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου...
θολὸς καπνὸς ἀνέρχεται τὰ ὕψη διανύων,
καὶ τὴν ὁσμὴν αἰσθάνομαι εὐωδιῶντος μύρου
τῶν καιομένων μετοχῶν καὶ ἐθνικῶν δανείων.
Καὶ εἰς τὴν στήγην ὕψηλὰ μὲς ἔστην καπνὸν ἐκεῖνο
τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν μονάχα διακρίνω.

Φωνάζει, ἄς ἀκούσωμεν λοιπὸν τὰ σχέδιά του:
Κιὲ ρίψτε εἰς τὸ πάτωμα χῶμα, νερόν κιὲ λίθους
κ' οἱ πυροσβέσται τρέχουνε εἰς τὰ προσταγμάτα του
κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖρας των τρούμπαις, κουβάδες, πίθους.
Μέγας ἐκ τούτου αὐθαρεῖ θόρυβος ἐγενήθη,
κ' ὠφελήθηνα εἰσορροῦν ἐντὸς τὰ ἔω πλήθη.

Καὶ τότε σύγχυσις γλωσσῶν, χειρῶν καὶ θυλακίων,
ἄλλοι ἄρμου ἄρμου μὲς ἔστην καπνὸν καὶ μολὲς ἀνασαιῶν,
ἄλλοι συντόμως προσπαθῶν νὰ εἰσοῦν τὸ ταμεῖον
καὶ ἄλλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ τὰς προσταγὰς προσμείνου.
Κανεὶς δὲν μένει ἄεργος, κ' ὁ Καλλιγᾶς ἀκόμα
ρίχνει νερόν μ' ἑνα σταμνὶ καὶ κουβαλάει χῶμα.

Καὶ ἔχει τι ἀλλόκοτον ἡ λάμψις τῶν ταλλήρων,
καὶ εἶνε πῶς ἐλκυστικὴ τῆς λίρας ἡ αἰθάλη,
καὶ ὁ καπνὸς τῶν μετοχῶν ἀπὸ τῶν παραθύρων
ἔχει γλυκὴν τὸ χρομᾶ του, δὲν εἶν ὅπως οἱ ἄλλοι.
Ἐν τούτοις ἡ πυρκαϊὰ δὲν ἐνοεῖ νὰ παύσῃ
πρὸ τοῦ καὶ τὰ θεμέλια καὶ τὴν αὐλὴν τῆς καύσης...

Συπνῶ καὶ ἦτο ὄνειρον πετῶν εἰς τὸν αἴρα,
τρέγω εὐθὺς ἔστην Τράπεζα μετὰ μεγάλου τρόμου,
κονοφόρος ἀντὶ καπνοῦ ὕψου ἔστην αἰθέρα
κ' ἐνεῖ χρυσοῦ ὑπόνομος καταμεσῆς τοῦ δρόμου.
Τοιαύτη εἶνε ἡ ζωὴ, τοιοῦτος εἶν ὁ βίος,
καὶ χίμαιραι καὶ ὄνειρα κ' ἀπάται αἰωνίως.

GUERRIER

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Ὁ κ. Ἰσιδωρίδης Σκυλίσης ἐδημοσίευσε διατριβὴν δι' ἧς ζητεῖ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι ἡ ἀκαθαρσία εἶνε τὸ κάλλιστον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς χολέρας. Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ παρατηροῦμεν τῷ γηραιῷ ὁμοιοπαθητικῷ ὅτι ἐλησμόνησεν εἰς τὰ ἄλλα ἐπιχειρήματά του νὰ προσθήσῃ καὶ τοὺς χοίρους, οἵτινες εἶνε ἀπληλαγμένοι τῶν τοιούτων νόσων ὡς ζῶντες διαρκῶς ἐν τῷ βορῶρι.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διατριβῆς ταύτης ἀρχίζομεν νὰ υποψιαζώμεθα μήπως ὁ κ. Σκυλίσης εἶνε ὁ κατ' ἀναλογίαν νομικῶν ευκολωτέραν τὴν κατάστασιν τῶν πυρκαϊῶν διὰ τῆς δυναμίτιδος, σύμφωνα μὲ τὴν ὁμοιοπαθητικὴν του μέθοδον.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας παρηγγέλθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς μας ἡ ἐκκοπὴ 11 ἑκατομμυρίων ἑλληνικῶν λιρῶν ἐκ τοῦ περισεύματος τῆς β'. δόσεως τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων. Ἐκτελοῦντες πρόχειρόν τινα ὑπολογισμὸν εὐρίσκομεν ὅτι ἐπομένως μέλλει νὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὸν εὐδαίμονα τόπον μας χρυσὸς ἀξίας 220 ἑκατομμυρίων φράγκων, ποσοῦ δηλ. κατὰ πολὺ ἀνωτέρου τοῦ ἐν λόγῳ δανείου, μέλλοντος δὲ κατὰ τὴν νέαν ἀριθμητικὴν νὰ ληφθῇ ἐκ τοῦ περισεύματος τῆς β'. δόσεως τοῦ δανείου.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως

Ἐξακολουθεῖ περιέχουσα εἰς τὰ πολυσέλιδα αὐτῆς παραρτήματα φειδωρᾶτην ὕλην, καταδεικνύουσαν συγχρόνως σοβαρώτατα εἰς τὴν κυκεῶνα εὐρίσκειται ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις παρ' ἡμῶν. Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον εἶνε ἡ σατρὰ τῶν γραμματικῶν καὶ ἐπομένως, ἂν καὶ ἔγῃ ὠραιότατος ἀποκαλύψει τῶν πρωτοτύπων γλωσσολογικῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ διδάξουν εἰς τὰ παιδιὰ μας οἱ διαγωνισθέντες συγγραφεῖς, δὲν δύναται νὰ δανείσῃ τι εἰς τὸν Ἄσμοδαϊον. Περιμένομεν δὲ τώρα μετ' ἀνυπομονησίας τὰς γεωγραφίας καὶ τὰς ιστορίας, μὲ τὰς ὁποίας πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν πολλὴν ἐνασχόλησιν. Οὐχ ἤττον ἐσημειώσαμεν καὶ ἀπὸ δύο-τρεις γραμματικὰς τὰ ἐξῆς ὀλίγα, ἀλλὰ χαρισίστα :

«Πᾶσα λέξις προφέρεται ἂν ἀνοίξωμεν τὸ στόμα.»

Δαρβινικὴ θεωρία τῆς ἐξελίξεως περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν ἐτυμολογίαν :

«Τὸ ἄρρον ἐπάγεται εἰς τὰ ἐλλειπτικά' ἐκ τούτου δὲ, τῆς ρίζης ἄρρεν, γίνεται ὁ ἀνήρ καὶ τὸ ἐπίθετον ἄρρεν.»

«Τὸ ἑλληνικὸν φύλον ἀπεταλεῖτο ἐκ τεσσάρων κλάδων, τῶν Αἰολέων, τῶν Δωριέων, τῶν Ἰώνων καὶ τῶν κατοικῶν τῆς Ἀττικῆς, οἵτινες ἀνήκον εἰς τοὺς Ἴωνας καὶ ἐκαλλιέρησαν τὴν Ἰωνικὴν διάλεκτον...»

Καὶ παρηγάγον διὰ τῆς καλλιέργειας τῆν Ἀττικὴν!

ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΑΣ «ΦΑΝΟΥ» ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ.

«Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῶν κυνικῶν καυμάτων, ἡ μεγάλη γρηῖσις τῶν φρούτων προξενεῖ μικρὰς διαρροίας· ἐν τῇ πόλει μας πάντοτε φιλοξενούμεν ἀρκετοὺς ἐκ τῶν παρακειμένων νήσων καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, καὶ ἐν τούτοις ἐνῶ ἐψηφίσθησαν 16,000 δρ. πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων ἀποπάτων τοιούτους δὲν ἔχομεν γνωρίζομεν εἰς τὸν κ. δήμαρχον ὅτι νύκτα τινὰ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἶδομεν τέσσαρας ξένους σχηματίσαντες ἡμικύκλιον ἐν μῆϊ γωνίᾳ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἄλλον πέμπτον ἐκκενοῦντα τὴν ἀνάγκην του, τοὺς ἐρωτήσαμεν τί κάνετε αὐτοῦ, τὴν δουλειὰ μας ἀφεντικὸ κάνωμε, σὰν δὲν ἔχουν ἀποπάτους παρὰ νὰ τὰ κάνωμεν ἐπάνω μας καλύτερα στὸ δρόμο.»

«Εἷς ἐκ τῶν φίλων μας μᾶς εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ καὶ τώρα μάδα εἶνε νὰ χορεύεται πηδηκτὸς χορὸς ὁ λεγόμενος μαζούρκα, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐνταῦθα γοροδιόσκαλοι δὲν γνωρίζουσι αὐτόν, ὁ κ. δήμαρχός μας θέλων νὰ ἐξοικειωθῶσιν οἱ συμπολιταὶ μας, εἰς τὰ πηδημάτα, δὲν διερθώνει ἐπὶ τούτου τὴν ὁδὸν τῆς παραλίας ἀλλ' ἀφίνει αὐτὴν ὡς ἔχει, διότι οἱ διαβαίνοντες ὑποχρεοῦνται νὰ πηδῶσι τὰ ἐν αὐτῇ χάσματα ἵνα μὴ οἱ πόδες των θραυσθῶσιν ἐντὸς αὐτῶν, καὶ τοιουτοτρόπως ἀνεξόδως μαθάνουσι καὶ τὴν μαζούρκα.»

«Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ γνωστὸς ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων Ὀσμὴν βέης ταγματάρχης ὅστις ὠμίλησε ἐν ὑπαίθρῳ ἐν Ἀθήναις περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Β'. αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας καὶ περὶ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀναφορικῶς τῶν ὠφελειῶν ὠντικῶν θέλει παρέξει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκπεραιώσις τῆς τομῆς αὐτοῦ.

Ὁ εὐγενὴς Ὀσμὴν βέης προτίθεται νὰ ὀμιλήσῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσακού, τὴν θιν ὥραν μ. μ., καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ διακηρῆθῃ τακτικῶς δικαίωμα εἰσόδου, θέλει διανεμῆται εἰσιτήρια πρὸς δρ. 1 ἕαν ἕκαστον ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν μας.

Ἐξίμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ συμπολιταὶ μας πολὺ εὐγενῶς θέλουν δεχθῆ τὰ εἰσιτήρια τοῦ φιλέλλητος καὶ ἀναξιοπαθοῦντος Ὀσμὴν βέης, δεικνύοντες καὶ πάλιν ὅτι ἡ φιλοξενία εἶνε ἐν ἐκ τῶν κυνικῶν τῶν Ἐρμουπολιτῶν.»

BELLA VISTA

ΕΝ ΝΕΩ ΦΑΛΗΡῶ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ καὶ ἐπὶ τῆς τερπνῆς θέσεως Δραγατῆ ξενοδοχείου Ἡ BELLA VISTA λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τοὺς πελάτας αὐτῆς, ὅτι θέλουσα νὰ ἰκανοποιήσῃ καθ' ὅλα τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, ἰδρυσε καλῶς ὀργανωμένον καὶ ἐξαιρετικόν.

TABLE-D'HOTE

πρὸς δραχμὰς μόνον 4 1)2 κατ' ἄτομον
ΜΕΤ' ΟΙΝΟΥ

Παρέχει δὲ καὶ οἶνος εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἐντοπίου, μεταξ' ὧν ὁποῖός καὶ ρητινίτην ἀρίστης ποιότητος, εἴτε εἰς ὀλοκλήρους εἴτε καὶ καθ' ἡμισείας φιάλας, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τοῦ πελάτου, εἰς τὰς αὐτὰς συγκαταβατικὰς τιμὰς τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Restaurant.

Ἐπὶ πᾶσιν ὑπόσχεται ψυχικίαν φαγητῶν, καθαριότητα καὶ ὑψηλὰν προθυμοτάτην.

Ἡ Διεύθυνσις.